

København 28/2-2017

Til Folketinget Social- Indenrigs- og Børneudvalg

Vedr.: Forslag til lov om Haagerkonventionen af 2007

Jeg henvender mig som borger til udvalget, da jeg med interesse har fulgt forslaget. Jeg har en datter i Østrig, som jeg betaler børnebidrag til ud fra østrigsk dom, idet moderen sagsøgte mig for øget børnebidrag, svarende til 20% af min indtægt, da hun ikke fandt et beløb svarende til det danske børnebidrag, som jeg på eget initiativ overførte, for tilfredsstillende. Da domstolen i Østrig fandt ud af, at min reelle indkomst som studerende betød, at jeg skulle betale mindre, satte de mit SU-lån og de to tredjedele af en fælles husleje som to samboere betalte, som del af min indkomst. Herved fordoblede de, i strid med deres egen lovgivning, min bruttoindkomst og beregningsgrundlaget for de 20%.

Min datter er resultatet af én nat i Danmark, hvor moderen var på turistbesøg, og vi mødte hinanden på en natklub. Hun rejste hjem dagen efter.

Der er ikke en fungerende relation mellem os i dag, idet moderen ikke er interesseret i, at jeg får kontakt til min datter. Efterfølgende har jeg været i kontakt med mange andre mænd i samme situation, og jeg konstaterer, at der kan være et mønster afledt af den internationale lovgivnings nuværende udformning, der er foranlediget af, at kvinder fra lande med høje børnebidragssatser kan tage til udenlandske lande og finde betalende donorer til deres børn. Jeg kan nævne et eksempel, hvor en dansk mand i Danmark fik barn med en tysk kvinde, hvorefter kvinden flyttede til Tyskland med barnet. Senere flyttede hun til Østrig, netop fordi Østrig har meget høje børnebidragssatser. Hun er heller ikke interesseret i kontakt mellem den danske mand og hans barn.

- 1) Jeg bemærker, at Social- og Indenrigsministeriet skriver i svar på spm. 15, dokumentdato 09-02-2017, sags- og dokumentnr. 2016-2480/448031, at *"Forslaget slår fast, at bidragsbetaleren har mulighed for at fremsætte indsigelser mod, at et udenlandsk bidrag inddrives i Danmark. Forslaget slår også fast, at der ikke kan ske inddrivelse af et udenlandsk bidrag, før de danske myndigheder har taget stilling til sådanne eventuelle indsigelser."*
 - Jeg vil gerne spørge, hvordan sådanne indsigelser udføres? Jeg har tidligere været i kontakt med Ministeriet, da retssagen om forhøjet børnebidrag i Østrig kørte, og jeg fik at vide, at der intet fra Ministeriets side var at gøre, på trods af, at jeg stod over for et højt børnebidrag på 20% af min indkomst. Dette bidrag skal ud fra østrigske regler vel at mærke betales, ind til min datter er fyldt 28 eller har færdiggjort uddannelse og fundet egen beskæftigelse.

- 2) Jeg bemærker, at Social- og Indenrigsministeriet skriver i svar på spm. 12, dokumentdato 24-11-2016, sags- og dokumentnr. 2016-2480/424728, at *"Der henvises til beskrivelsen af det internationale samarbejde om underholdsbidrag i besvarelsen af spørgsmål nr. 7 og 10 til lovforslaget og i den forbindelse navnlig beskrivelsen af den gensidige anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, der udgør grundstammen i samarbejdet. Denne gensidige forpligtelse til at anerkende og fuldbyrde afgørelser indebærer samtidig en grundlæggende accept af landenes forskellighed, herunder en forskellig tilgang til spørgsmålet om kriterier for bidragsstørrelse m.v."*
 - Jeg vil gerne spørge, om denne grundlæggende accept betyder, at Social- og Indenrigsministeriet, Statsforvaltningen og Ankestyrelsen har den opfattelse, at der også påhviler bidragsmodtagers land at respektere niveauet for bidragssatser i bidragsbetalers land? For min egen erfaring og mit indtryk fra de oven for nævnte mænd er, at mænd i min situation

bliver udnyttet som pengemaskiner, og myndighederne i bidragsmodtagers land altid og vedvarende går efter at sikre så høje bidrag som muligt, på trods af satsene eller skatte- og leveomkostningsniveau i bidragsbetalers land.

- 3) Jeg bemærker i 5. udkast til Forslag til lov om Haagerkonventionen af 2007, at ” *Efter konventionens artikel 22, litra a, vil danske myndigheder kunne nægte at anerkende og fuldbyrde en udenlandsk afgørelse, hvis det vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i Danmark. Dette vil navnlig kunne komme på tale i følgende situationer: Afgørelsen indeholder meget høje bidrag Danske myndigheder vil kunne nægte at anerkende og fuldbyrde en udenlandsk bidragsafgørelse under henvisning til ordre public, hvis der er fastsat et meget højt bidrag, uden at der ved afgørelsen er foretaget en vurdering af bidragsbetalerens økonomiske forhold. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis bidragsbetaleren ikke har haft mulighed for at fremlægge oplysninger om sine økonomiske forhold under behandlingen af bidragssagen i udlandet, hvis oplysninger om bidragsbetalerens økonomiske forhold ikke er blevet inddraget i afgørelsen, eller hvis der ved afgørelsen ikke er taget hensyn til oplysningerne om bidragsbetalerens økonomiske forhold.*”
- Jeg vil gerne spørge, hvordan dette skal fungere? Ved første instans i Østrig blev jeg dømt til at skulle betale 20 pct. af min indkomst. Problemet for de østrigske myndigheder var, at jeg som studerende ikke tjente nok penge. De dømte derfor ved første instans, at mit SU-lån samt de to tredjedele af huslejen for en lejlighed, som mine to medlejere betalte, udgjorde en del af min indkomst. Herved fordoblede de reelt min indkomst og brød ifølge min beskikkede advokat i praksis deres egne love. Først ved yderligere halvandet års retssag frafaldt indregningen af SU-lånet ved anden instans, om end mine medlejerers huslejes indregning bestod. *Derved endte jeg med reelt at skulle betale 30-40 pct. af min SU- og studiearbejdeindkomst i børnebidrag.*
 - Vil en vurdering af bidragsbetalerens økonomiske forhold udelukkende være efter udenlandske principper, eller i hvilken grad vil en vurdering efter danske principper tages i betragtning?
- 4) Jeg bemærker i samme udkast, at ” *Efter konventionens artikel 2 finder den kun anvendelse på børnebidrag og ægtefællebidrag. Hvis et børnebidrag er fastsat så højt, at der reelt er tale om forsørgelse af personer, som ikke er omfattet af konventionen, vil danske myndigheder ligeledes kunne nægte at anerkende den udenlandske afgørelse under henvisning til ordre public. Det kunne f.eks. være forsørgelse af barnets anden forælder, som bidragsbetaleren ikke er eller har været gift med.*”
- Jeg vil gerne spørge, hvorledes dette harmonerer med, til eksempel, østrigsk lov, hvor princippet er, at bidragsbetaler yder hele understøttelsen for barnet, mens bidragsmodtager ud fra juridisk princip ”betaler” gennem sin omsorg for barnet, hvilket bidragsbetaler ”lønner” gennem sit børnebidrag. Ligeledes tager de østrigske regler vedr. ”omsorgen” ikke højde for, om forældrene har været gift, har boet sammen eller om de har haft samleje én gang.
- 5) Jeg bemærker, at Social- og Indenrigsministeriet skriver i svar på spm. 10, dokumentdato 24-11-2016. sags- og dokumentnr. 2016-2480/418639, at ” *Ud fra de oplysninger, som mit ministerium er i besiddelse af, tegner der sig et billede af, at underholdsbidrag i andre lande i langt højere grad end i Danmark fastsættes efter en konkret vurdering af parternes økonomiske forhold og barnets behov for forsørgelse. Der fastsættes således ofte ikke helt så skematiske børnebidrag som de bidrag, der*

fastsættes i Danmark, hvor størstedelen af bidragene udgøres af en fast minimumsstørrelse og reguleres efter vejledende retningslinjer. Endvidere træffes afgørelser om underholdsbidrag i andre lande oftest af domstolene, hvor fastsættelsen af bidragenes størrelse i Danmark sker administrativt af Statsforvaltningen... På denne baggrund og henset til, at det formentligt vil være vanskeligt, at få præcise og relevante sammenlignelige oplysninger om bidragsstørrelser i de mange forskellige lande, ses det ikke at være formålstjeneligt at forsøge at indhente disse oplysninger til brug for beslutningen om dansk tilslutning til konventionen”

- Jeg vil gerne kommentere, at det i mange tilfælde ikke er i særdeleshed vanskeligt at indhente oplysninger om børnebidragenes størrelse i andre lande, da informationerne ofte er offentligt tilgængelige på landenes ministerielle hjemmesider eller på anden vis gennem forskeres komparative opgørelser. Ved en gennemgang af samme kan man også konstatere, at børnebidragenes størrelse er enten større eller betydeligt større end det danske normalbidrag i eks. de fleste europæiske lande. Ligeledes skal børnebidraget i mange tilfælde betales ind til barnet er godt inde i tyverne, i Østrigs tilfælde er den øvre grænse på 28 år.

Jeg kan eks. henvise til et studie fra University of York, A Comparative Study of Child Maintenance Regimes, hvor reglerne fra Østrig kan findes på følgende link;

<https://www.york.ac.uk/inst/spru/research/childsupport/Austria.pdf>

- Jeg vil i den anledning gerne spørge, hvor højt eller hvor upræcist i forhold til bidragsbetalers økonomiske forhold et udenlandsk børnebidrag skal være fastsat i forhold til en dansk standardfastsættelse, før det kan forventes at stride imod ordre public?
- Jeg vil gerne opfordre til, at det bliver præciseret i betænkningen, hvor højt en udenlandsk afgørelse må afvige fra det danske børnebidrag, før de danske myndigheder kan nægte at indkræve. Hvis en sådan præcisering ikke forefindes, tvivler jeg på, at embedsværket effektivt kan leve op til hensigten i betænkningen.